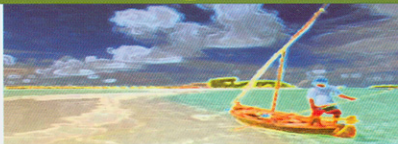


UDHR



ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

Universal Declaration
of Human Rights (UDHR)

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

NARC/100-

ศูนย์สารสนเทศสิทธิมนุษยชน สำนักงาน กสม.

- ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
- Universal Declaration of Human Rights (UDHR)



คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

Call No. : K3238.A1 ป 135 2557 C.2

Accession No. : 8342

Dated : 23 / 1 / 58

Price : - 100.-

ISBN 978-974-94774-8-9

จำนวนพิมพ์ 15,000 เล่ม

พิมพ์แก้ไข เมษายน 2556

จัดพิมพ์โดย



สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา

5 ธันวาคม 2550 อาคารรัฐประศาสนภักดี

ชั้น 6 และ 7 ถนนแจ้งวัฒนะ

เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

โทรศัพท์ 0 2141 3800, 0 2141 3900

โทรสาร 0 2143 9575

สายด่วนร้องเรียน 1377

E-mail : promotenetwork@nhrc.or.th

Website : www.nhrc.or.th

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
Universal Declaration of Human Rights



คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน Universal Declaration of Human Rights

คือการประกาศเจตนารมณ์ในการรับรองสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ และเป็นเอกสารหลักด้านสิทธิมนุษยชนฉบับแรก ซึ่งที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติให้การรับรองตามข้อมติที่ 217 A (III) เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2491 โดยไทยออกเสียงสนับสนุน

ปฏินญาสาเกล้าด้วยสิทธิมนุษยชน

คำปรารภ

โดยที่ การยอมรับนับถือเกียรติศักดิ์
ประจำตัว และสิทธิเท่าเทียมกันและโอนมิได้ของ
บรรดาสมาชิกทั้งหลายแห่งครอบครัวมนุษย์เป็น
หลักมูลเหตุแห่งอิสรภาพ และความยุติธรรม
และสันติภาพในโลก

โดยไม่นำพาและเหยียดหยามต่อมนุษยชน
ยังผลให้มีการกระทำอย่างป่าเถื่อน ซึ่งเป็นการ
ละเมิดมโนธรรมของมนุษยชาติอย่างร้ายแรง
และได้มีการประกาศว่า ปฏินญาสูงสุดของสามัญชน
ได้แก่ความต้องการให้มนุษย์มีชีวิตอยู่ในโลก
ด้วยอิสรภาพในการพูดและความเชื่อถือและ
อิสรภาพพ้นจากความหวาดกลัว และความต้องการ

Universal Declaration of Human Rights

PREAMBLE

Whereas recognition of the inherent dignity and of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world,

Whereas disregard and contempt for human rights have resulted in barbarous acts which have outraged the conscience of mankind, and the advent of a world in which human beings shall enjoy freedom of speech and belief and freedom from fear and want has been proclaimed as the highest aspiration of the common people,

โดยที่เป็นการจำเป็นอย่างทีสิทธิมนุษยชนควรได้รับความคุ้มครองโดยหลักบังคับของกฎหมาย ถ้าไม่ประสงค์จะให้คนตกอยู่ในบังคับให้หันเข้าหาขบถ ชัดขึ้นต่อทรรราชและการกดขี่เป็นวิถีทางสุดท้าย

โดยที่เป็นการจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมวิวัฒนาการแห่งสัมพันธไมตรีระหว่างนานาชาติ

โดยที่ประชาชนแห่งสหประชาชาติได้ยืนยันไว้ในกฎบัตรถึงความเชื่อมั่นในสิทธิมนุษยชนอันเป็นหลักมูลในเกียรติศักดิ์และคุณค่าของมนุษย์และสิทธิในความเท่าเทียมกันของบรรดาชายและหญิง และได้ตกลงใจที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าทางสังคมและมาตรฐานแห่งชีวิตที่ดีขึ้นด้วยในอิสรภาพอันกว้างขวางยิ่งขึ้น

Whereas it is essential, if man is not to be compelled to have recourse, as a last resort, to rebellion against tyranny and oppression, that human rights should be protected by the rule of law,

Whereas it is essential to promote the development of friendly relations between nations,

Whereas the peoples of the United Nations have in the Charter reaffirmed their faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person and in the equal rights of men and women and have determined to promote social progress and better standards of life in larger freedom,

โดยที่รัฐสมาชิกต่างปณิธานจะให้บรรลุถึง
ซึ่งการส่งเสริมการเคารพและปฏิบัติตามทั่วสากล
ต่อสิทธิมนุษยชน และอิสรภาพหลักมูล โดยร่วมมือ
กับสหประชาชาติ

โดยที่ความเข้าใจร่วมกันในสิทธิและ
อิสรภาพเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพื่อให้ปณิธานนี้
สำเร็จผลเต็มบริบูรณ์

Whereas Member States have pledged themselves to achieve, in co-operation with the United Nations, the promotion of universal respect for and observance of human rights and fundamental freedoms,

Whereas a common understanding of these rights and freedoms is of the greatest importance for the full realization of this pledge,

ฉะนั้น บัดนี้ สมัชชาจึงประกาศว่า

ปฏินญาสากล่าวด้วยสิทธิมนุษยชนนี้ เป็นมาตรฐานร่วมกันแห่งความสำเร็จสำหรับบรรดา ประชากรและประเทศชาติทั้งหลาย เพื่อจุดหมายปลายทางที่ว่าเอกชนทุกคนและองค์การ สังคมทุก องค์การ โดยการรำลึกถึงปฏินญานี้เป็นเนื่องนิจ จะบากบั่นพยายามด้วยการสอนและศึกษาในอันที่ ส่งเสริมการเคารพสิทธิและอิสรภาพเหล่านี้ และด้วย มาตรการอันก้าวหน้าทั้งในและระหว่างประเทศ ในอันที่จะส่งเสริมการเคารพสิทธิและอิสรภาพ เหล่านี้ และด้วยมาตรการอันก้าวหน้าทั้งในและ ระหว่างประเทศ ในอันที่จะให้มีการยอมรับนับถือ และการปฏิบัติตามโดยสากลและอย่างเป็น ผลจริงจัง ทั้งในบรรดาประชาชนของรัฐสมาชิก ด้วยกันเอง และในบรรดาประชาชนของดินแดน ที่อยู่ใต้อำนาจของรัฐนั้น ๆ

**Now, Therefore THE GENERAL ASSEMBLY
proclaims**

THIS UNIVERSAL DECLARATION OF HUMAN RIGHTS as a common standard of achievement for all peoples and all nations, to the end that every individual and every organ of society, keeping this Declaration constantly in mind, shall strive by teaching and education to promote respect for these rights and freedoms and by progressive measures, national and international, to secure their universal and effective recognition and observance, both among the peoples of Member States themselves and among the peoples of territories under their jurisdiction.

ข้อ 1

มนุษย์ทั้งหลายเกิดมามีอิสระและเสมอภาค
กันในเกียรติศักดิ์และสิทธิต่างมีเหตุผลและ
มีโนธรรม และควรปฏิบัติต่อกันด้วยเจตนารมณ์
แห่งการดรภาพ

ข้อ 2

(1) ทุกคนย่อมมีสิทธิและอิสรภาพบรรดาที่
กำหนดไว้ในปฏิญญานี้ โดยปราศจากความแตกต่าง
ไม่ว่าชนิดใด ๆ ดังเช่น เชื้อชาติ ผิว เพศ ภาษา
ศาสนา การคิดเห็นทางการเมืองหรือทางอื่น เผ่าพันธุ์
แห่งชาติหรือสังคม ทรัพย์สิน กำเนิด หรือสถานะ
อื่น ๆ

(2) อนึ่งจะไม่มี ความแตกต่างใด ๆ ตาม
มูลฐาน แห่งสถานะทางการเมือง ทางการศึกษา
หรือทางการระหว่างประเทศของประเทศหรือ

Article 1

All human beings are born free and equal in dignity and rights. They are endowed with reason and conscience and should act towards one another in a spirit of brotherhood.

Article 2

(1) Everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth in this Declaration, without distinction of any kind, such as race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status.

(2) Furthermore, no distinction shall be made on the basis of the political, jurisdictional or international status of the country or territory

ดินแดนของบุคคลสังกัดไม่ว่าดินแดนนี้เป็นเอกราช
อยู่ในความพิทักษ์ ไม่ได้ปกครองตนเองหรือ
อยู่ภายใต้การจำกัดอธิปไตยใดๆ ทั้งสิ้น

ข้อ 3

คนทุกคนมีสิทธิในการดำรงชีวิตเสรีภาพ
และความมั่นคงแห่งตัวตน

ข้อ 4

บุคคลใด ๆ จะถูกยึดเป็นทาสหรือต้อง
ภาวะความจำยอมไม่ได้ ความเป็นทาส
และการค้าทาสเป็นห้ามขาดทุกรูป

to which a person belongs, whether it be independent, trust, non-self-governing or under any other limitation of sovereignty.

Article 3

Everyone has the right to life, liberty and security of person.

Article 4

No one shall be held in slavery or servitude: slavery and the slave trade shall be prohibited in all their forms.

ข้อ 5

บุคคลใด ๆ จะถูกทรมานหรือได้รับผลปฏิบัติ หรือการลงโทษที่โหดร้ายผิดมนุษยธรรม หรือต่ำช้าไม่ได้

ข้อ 6

ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการยอมรับนับถือว่าเป็นบุคคลตามกฎหมายทุกแห่งทุกหน

ข้อ 7

ทุกคนเสมอกันตามกฎหมายและมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองของกฎหมายเท่าเทียมกัน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติใด ๆ ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองเท่าเทียมกันจากการเลือกปฏิบัติใดๆ อันเป็นการล่วงละเมิดปฎิญญา และจากการยุยงให้เลือกปฏิบัติดังกล่าว

Article 5

No one shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

Article 6

Everyone has the right to recognition everywhere as a person before the law.

Article 7

All are equal before the law and are entitled without any discrimination to equal protection of the law. All are entitled to equal protection against any discrimination in violation of this Declaration and against any incitement to such discrimination.

ข้อ 8

ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับบำบัดอันเป็นผล
จริงจัง จากศาลที่มีอำนาจแห่งชาติต่อการกระทำ
อันละเมิดสิทธิหลักมูล ซึ่งตนได้รับตามรัฐธรรมนูญ
หรือกฎหมาย

ข้อ 9

บุคคลใดจะถูกจับกุม กักขัง หรือเนรเทศ
ไปต่างถิ่นโดยพลการไม่ได้

ข้อ 10

ทุกคนมีสิทธิโดยเสมอภาคเต็มที่ใน
อันที่จะได้รับการพิจารณาที่เป็นธรรมและเปิดเผย
จากศาลที่อิสระ และเที่ยงธรรมในการกำหนด
สิทธิและหน้าที่ของตนและการกระทำผิดอาญาใด ๆ
ที่ตนถูกกล่าวหา

Article 8

Everyone has the right to an effective remedy by the competent national tribunals for acts violating the fundamental rights granted him by the constitution or by law.

Article 9

No one shall be subjected to arbitrary arrest, detention or exile.

Article 10

Everyone is entitled in full equality to a fair and public hearing by an independent and impartial tribunal, in the determination of his rights and obligations and of any criminal charge against him.

ข้อ 11

(1) ทุกคนที่ถูกล่ามโซ่หรือทำผิดทางอาญา มีสิทธิที่จะได้รับการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าบริสุทธิ์จนกว่าจะ พิสูจน์ ได้ว่ามีผิดตามกฎหมายในการพิจารณา เปิดเผย ซึ่งตนได้รับหลักประกันบรรดาที่จำเป็น สำหรับการต่อสู้คดี

(2) จะถือบุคคลใดๆ ว่ามีความผิดทางอาญา เนื่องด้วยการกระทำหรือละเว้นใด ๆ อันมิได้จัดเป็น ความผิดทางอาญาตามกฎหมายแห่งชาติหรือ กฎหมาย ระหว่างประเทศในขณะได้กระทำการ นั้นขึ้นไม่ได้ และจะลงโทษอันหนักกว่าที่ใช้อยู่ใน ขณะที่ได้กระทำความผิดทางอาญานั้นไม่ได้

Article 11

(1) Everyone charged with a penal offence has the right to be presumed innocent until proved guilty according to law in a public trial at which he has had all the guarantees necessary for his defence.

(2) No one shall be held guilty of any penal offence on account of any act or omission which did not constitute a penal offence, under national or international law, at the time when it was committed. Nor shall a heavier penalty be imposed than the one that was applicable at the time the penal offence was committed.

ข้อ 12

บุคคลใด ๆ จะถูกแทรกสอดโดยพลการ ในความเป็นอยู่ส่วนตัวในครอบครัว ในเคหสถาน หรือในการสื่อสาร หรือจะถูกกลบหลู่ในเกียรติยศ และชื่อเสียงไม่ได้ ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองของกฎหมายต่อการแทรกสอดหรือการกลบหลู่ดังกล่าวนั้น

ข้อ 13

(1) ทุกคนมีสิทธิในอิสรภาพแห่งการเคลื่อนไหว และสถานที่อยู่ภายในเขตของแต่ละรัฐ

(2) ทุกคนมีสิทธิที่จะออกจากประเทศใดๆ ไป รวมทั้งประเทศของตนเองด้วย และที่จะกลับยังประเทศตน

Article 12

No one shall be subjected to arbitrary interference with his privacy, family, home or correspondence, nor to attacks upon his honour and reputation. Everyone has the right to the protection of the law against such interference or attacks.

Article 13

(1) Everyone has the right to freedom of movement and residence within the borders of each state.

(2) Everyone has the right to leave any country, including his own, and to return to his country.

ข้อ 14

(1) ทุกคนมีสิทธิที่จะแสวงหา และที่จะได้อาศัย พำนักในประเทศอื่นเพื่อลี้ภัยจากการ претятประหาร

(2) จะอ้างสิทธินี้ไม่ได้ ในกรณีที่การดำเนินคดี สืบเนื่องอย่างแท้จริงมาจากความผิดที่ไม่ใช่ทางการเมือง หรือจากการกระทำอันขัดต่อวัตถุประสงค์และหลักการของสหประชาชาติ

ข้อ 15

(1) ทุกคนมีสิทธิในการถือสัญชาติหนึ่ง

(2) บุคคลใดๆ จะถูกตัดสัญชาติของตนโดยพลการ หรือถูกปฏิเสธสิทธิที่จะเปลี่ยนสัญชาติไม่ได้

Article 14

(1) Everyone has the right to seek and to enjoy in other countries asylum from persecution.

(2) This right may not be invoked in the case of prosecutions genuinely arising from non-political crimes or from acts contrary to the purposes and principles of the United Nations.

Article 15

(1) Everyone has the right to a nationality.

(2) No one shall be arbitrarily deprived of his nationality nor denied the right to change his nationality.

ข้อ 16

(1) ชายและหญิงที่มีอายุเต็มบริบูรณ์ มีสิทธิที่จะทำการสมรส และจะก่อตั้งครอบครัว โดยปราศจากการจำกัดใด ๆ อันเนื่องจากเชื้อชาติ สัญชาติหรือศาสนา ต่างมีสิทธิเท่าเทียมกันในเรื่องการสมรส ระหว่างการสมรส และการขาดจากสมรส

(2) การสมรสจะกระทำกันก็แต่ด้วยความยินยอม โดยอิสระและเต็มทีของผู้ที่เจตนาจะเป็นคู่สมรส

(3) ครอบครัวเป็นหน่วยธรรมชาติ และหลักมูลของสังคมและมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากสังคมและรัฐ

ข้อ 17

(1) ทุกคนมีสิทธิที่จะเป็นเจ้าของทรัพย์สิน โดยลำพังตนเองเช่นเดียวกับโดยรวมกับผู้อื่น

Article 16

(1) Men and women of full age, without any limitation due to race, nationality or religion, have the right to marry and to found a family. They are entitled to equal rights as to marriage, during marriage and at its dissolution.

(2) Marriage shall be entered into only with the free and full consent of the intending spouses.

(3) The family is the natural and fundamental group unit of society and is entitled to protection by society and the State.

Article 17

(1) Everyone has the right to own property alone as well as in association with others.

(2) บุคคลใด ๆ ที่จะถูกริบทรัพย์สินโดย
พลการไม่ได้

ข้อ 18

ทุกคนมีสิทธิในอิสรภาพแห่งความคิด
มโนธรรม และศาสนาสิทธินี้รวมถึงอิสรภาพ
ในการที่จะประกาศศาสนา หรือความเชื่อของตน
โดยการสอน การปฏิบัติ ลัทธิการบูชา และการ
ประกอบพิธีกรรม ไม่ว่าจะโดยลำพัง ตนเองหรือ
ประชาคมร่วมกับผู้อื่น และเป็นการสาธารณะ
หรือส่วนบุคคล

ข้อ 19

ทุกคนมีสิทธิในอิสรภาพแห่งความเห็น
และการแสดงออกสิทธินี้รวมถึงอิสรภาพในการ
ที่จะถือเอาความคิด โดยปราศจากความแทรกสอด

(2) No one shall be arbitrarily deprived of his property.

Article 18

Everyone has the right to freedom of thought, conscience and religion; this right includes freedom to change his religion or belief, and freedom, either alone or in community with others and in public or private, to manifest his religion or belief in teaching, practice, worship and observance.

Article 19

Everyone has the right to freedom of opinion and expression; this right includes freedom to hold opinions without interference

และที่จะแสวงหา รับและแจกจ่ายข่าวสารและ
ความคิดเห็นไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ และโดยไม่คำนึง
ถึงเขตแดน

ข้อ 20

(1) ทุกคนมีสิทธิในอิสรภาพแห่งการ
ร่วมประชุม และการตั้งสมาคมโดยสันติ

(2) บุคคลใด ๆ จะถูกบังคับให้สังกัด
สมาคมใดสมาคมหนึ่งไม่ได้

ข้อ 21

(1) ทุกคนมีสิทธิที่จะมีส่วนร่วมในรัฐบาลของ
ประเทศตน จะเป็นโดยตรงหรือโดยการผ่านทาง
ผู้แทน ซึ่งได้เลือกตั้งโดยอิสระ

(2) บุคคลมีสิทธิที่เข้าถึงบริการสาธารณะ
ในประเทศของตนโดยเสมอภาค

and to seek, receive and impart information and ideas through any media and regardless of frontiers.

Article 20

(1) Everyone has the right to freedom of peaceful assembly and association.

(2) No one may be compelled to belong to an association.

Article 21

(1) Everyone has the right to take part in the government of his country, directly or through freely chosen representatives.

(2) Everyone has the right of equal access to public service in his country.

(3) เจตจำนงของประชาชนจะต้องเป็น
 มูลฐานแห่งอำนาจของรัฐบาล เจตจำนงนี้จะต้อง
 แสดงออกทางการเลือกตั้งตามกำหนดเวลา และ
 อย่างแท้จริง ซึ่งอาศัยการออกเสียงกันอย่างทั่วไป
 และเสมอภาคและการลงคะแนนลับ หรือวิธี
 การลงคะแนนโดยอิสระอย่างอื่นทำนองเดียวกัน

ข้อ 22

ทุกคนในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคม
 มีสิทธิในทางมั่นคงของสังคม และมีสิทธิในการ
 บรรลุถึงซึ่งสิทธิทางเศรษฐกิจ ทางสังคม และทาง
 วัฒนธรรม อันจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับเกียรติศักดิ์
 ของตน และการพัฒนาบุคลิกภาพของตนอย่าง
 อิสระ ทั้งนี้โดยความเพียรพยายามแห่งชาติ
 และความร่วมมือระหว่างประเทศและตาม
 ระบอบการและทรัพยากรของแต่ละรัฐ

(3) The will of the people shall be the basis of the authority of government: this will shall be expressed in periodic and genuine elections which shall be by universal and equal suffrage and shall be held by secret vote or by equivalent free voting procedures.

Article 22

Everyone, as a member of society, has the right to social security and is entitled to realization, through national effort and international co-operation and in accordance with the organization and resources of each State, of the economic, social and cultural rights indispensable for his dignity and the free development of his personality.

ข้อ 23

(1) ทุกมีสิทธิในการทำงาน ในการเลือกงาน โดยอิสระในเงื่อนไขอันยุติธรรม และเป็นประโยชน์แห่งการทำงาน และการคุ้มครองแห่งการว่างงาน

(2) ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับเงินค่าจ้างเท่าเทียมกัน สำหรับงานเท่าเทียมกัน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติใด ๆ

(3) ทุกคนที่ทำงานมีสิทธิที่จะได้รับค่าจ้างที่ยุติธรรมและเป็นประโยชน์ที่จะให้ประกันแก่ตนเองและครอบครัวแห่งตน ซึ่งความเป็นอยู่อันคู่ควรแก่เกียรติศักดิ์ของมนุษย์ และถ้าจำเป็นก็จะต้องได้รับวิถีทางคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ เพิ่มเติมด้วย

(4) ทุกคนมีสิทธิที่จะจัดตั้ง และที่จะเข้าร่วมสหพันธกรรมกรเพื่อความคุ้มครองแห่งประโยชน์ของตน

Article 23

(1) Everyone has the right to work, to free choice of employment, to just and favourable conditions of work and to protection against unemployment.

(2) Everyone, without any discrimination, has the right to equal pay for equal work.

(3) Everyone who works has the right to just and favourable remuneration ensuring for himself and his family an existence worthy of human dignity, and supplemented, if necessary, by other means of social protection.

(4) Everyone has the right to form and to join trade unions for the protection of his interests.

ข้อ 24

ทุกคนมีสิทธิในการพักผ่อนและเวลาว่าง รวมทั้งจำกัดเวลาการทำงานตามสมควร และวันหยุดงานเป็นครั้งคราวโดยได้รับสินจ้าง

ข้อ 25

(1) ทุกคนมีสิทธิในมาตรฐานการครองชีพอันเพียงพอสำหรับสุขภาพและความเป็นอยู่ดีของตนและครอบครัว รวมทั้งอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และการดูแลรักษาทางการแพทย์และบริการสังคมที่จำเป็น และมีสิทธิในความมั่นคงในยามว่างงาน เจ็บป่วยพิการ เป็นหม้าย ้วยชรา หรือขาดอาชีพอื่นในพฤติการณ์ที่นอกเหนืออำนาจของตน

(2) มารดาและเด็กมีสิทธิที่จะรับการดูแลรักษาและช่วยเหลือเป็นพิเศษ เด็กทั้งปวงไม่ว่า

Article 24

Everyone has the right to rest and leisure, including reasonable limitation of working hours and periodic holidays with pay.

Article 25

(1) Everyone has the right to a standard of living adequate for the health and well-being of himself and of his family, including food, clothing, housing and medical care and necessary social services, and the right to security in the event of unemployment, sickness, disability, widowhood, old age or other lack of livelihood in circumstances beyond his control.

(2) Motherhood and childhood are entitled to special care and assistance. All

จะเกิดในหรือนอกสมรส จะต้องได้รับการคุ้มครองทางสังคมเช่นเดียวกัน

ข้อ 26

(1) ทุกคนมีสิทธิในการศึกษา จะต้องให้เปล่าอย่างน้อยในชั้นประถมศึกษาและการศึกษาขั้นหลักรวม การประถมศึกษาจะต้องเป็นการบังคับ การศึกษาทางเทคนิคและวิชาชีพจะต้องเป็นอันเปิดโดยทั่วไป และการศึกษาชั้นสูงสุดขึ้นไปจะต้องเป็นอันเปิดสำหรับทุกคนเข้าได้ถึงโดยเสมอภาคตามมูลฐานแห่งคุณวุฒิ

(2) การศึกษาจะได้จัดไปในทางพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์อย่างเต็มที่และยังความเคารพต่อสิทธิมนุษยชน และอิสรภาพหลักมูลให้มั่นคงแข็งแรง จะต้องส่งเสริมความเข้าใจ ชันติธรรม และมิตรภาพแห่งบรรดาประชาชาติ กลุ่มเชื้อชาติ

children, whether born in or out of wedlock, shall enjoy the same social protection.

Article 26

(1) Everyone has the right to education. Education shall be free, at least in the elementary and fundamental stages. Elementary education shall be compulsory. Technical and professional education shall be made generally available and higher education shall be equally accessible to all on the basis of merit.

(2) Education shall be directed to the full development of the human personality and to the strengthening of respect for human rights and fundamental freedoms. It shall promote understanding, tolerance and friendship

หรือศาสนา และจะต้องส่งเสริมกิจกรรมของ
สหประชาชาติ เพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ

(3) บิดามารดามีสิทธิเบื้องต้นที่จะเลือก
ชนิดของการศึกษาอันจะให้แก่บุตรหลานของตน

ข้อ 27

(1) ทุกคนมีสิทธิที่เข้าร่วมในชีวิตทาง
วัฒนธรรมของประชาชนโดยอิสระที่จะบันเทิงใจใน
ศิลปะและที่มีส่วนในความรุดหน้า และคุณประโยชน์
ทางวิทยาศาสตร์

(2) ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครอง
ผลประโยชน์ทางศีลธรรมและทางวัตถุอันเป็นผล
จากการประดิษฐ์กรรมใด ๆ ทางวิทยาศาสตร์
วรรณกรรมและทางศิลปกรรมซึ่งตนเป็นผู้สร้าง

among all nations, racial or religious groups, and shall further the activities of the United Nations for the maintenance of peace.

(3) Parents have a prior right to choose the kind of education that shall be given to their children.

Article 27

(1) Everyone has the right freely to participate in the cultural life of the community, to enjoy the arts and to share in scientific advancement and its benefits.

(2) Everyone has the right to the protection of the moral and material interests resulting from any scientific, literary or artistic production of which he is the author.

ข้อ 28

ทุกคนมีสิทธิในระเบียบทางสังคมและระหว่างประเทศ ซึ่งจะเป็นทางให้สำเร็จผลเต็มที่ตามสิทธิและอิสรภาพดังกล่าวไว้ในปฏินญานี้

ข้อ 29

(1) ทุกคนมีหน้าที่ต่อประชาคม ด้วยการพัฒนาต่อบุคลิกภาพของตนโดยอิสรภาพเต็มที่ จะกระทำได้ก็แค่ประชาคมเท่านั้น

(2) ในการใช้สิทธิและอิสรภาพแห่งตน ทุกคนตก อยู่ในบังคับของข้อจำกัดเพียงเท่าที่ได้กำหนดลงโดยกฎหมายเท่านั้น เพื่อประโยชน์ที่ได้มา ซึ่งการนับถือและเคารพสิทธิ และอิสรภาพของผู้อื่นตามสมควรและที่จะเผชิญกับความเรียกร้องต้องการอันเที่ยงธรรมของศีลธรรม ความสงบเรียบร้อยของประชาชน และสวัสดิการทั่วไปในสังคม

Article 28

Everyone is entitled to a social and international order in which the rights and freedoms set forth in this Declaration can be fully realized.

Article 29

(1) Everyone has duties to the community in which alone the free and full development of his personality is possible.

(2) In the exercise of his rights and freedoms, everyone shall be subject only to such limitations as are determined by law solely for the purpose of securing due recognition and respect for the rights and freedoms of others and of meeting the just requirements of morality, public order and the general welfare

ประชาธิปไตย

(3) สิทธิและอิสรภาพเหล่านี้ จะใช้ขัดต่อ
วัตถุประสงค์ และหลักการของสหประชาชาติไม่ได้
ว่าในกรณีใดๆ

ข้อ 30

ไม่มีบทใด ในปฏิญญานี้ที่จะอนุমানว่าให้
สิทธิใดๆ แก่รัฐ หมู่คน หรือบุคคล ในอันที่จะดำเนิน
กิจกรรมใดๆ หรือปฏิบัติการใดๆ อันมุ่งต่อการ
ทำลายสิทธิและอิสรภาพ ดังกำหนดไว้ ณ ที่นี้

in a democratic society.

(3) These rights and freedoms may in no case be exercised contrary to the purposes and principles of the United Nations.

Article 30

Nothing in this Declaration may be interpreted as implying for any State, group or person any right to engage in any activity or to perform any act aimed at the destruction of any of the rights and freedoms set forth herein.



รายชื่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(พ.ศ.2544-2550)

ศาสตราจารย์เสน่ห์ จามริก	ประธานกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัส ดิษฐากิษย์	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
คุณหญิงจันทน์ สันตะบุตร	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
นางสาวนัยนา สุภาพิ่ง	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ศาสตราจารย์เกียรติคุณประดิษฐ์ เจริญไทยทวี	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
นายวสันต์ พานิช	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทิน นพเกตุ	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
นางสุนี ไชยรส	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
นายสุรสิทธิ์ โกศลนาวิน	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
คุณหญิงอัมพร มีศุข	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
นางสาวอารกร วงษ์สังข์	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ



คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) เป็นองค์กรอิสระที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 199 และมาตรา 200 และพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2542 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการ 10 คน ซึ่งวุฒิสภาเป็นผู้คัดเลือกตามรายชื่อที่คณะกรรมการสรรหาได้คัดเลือกนำเสนอ มีวาระการดำรงตำแหน่ง 6 ปี และดำรงตำแหน่งเพียงวาระเดียว และมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- ส่งเสริมการเคารพและปฏิบัติตามหลักมนุษยชนทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ

- ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรืออันไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศ เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและเสนอมาตรการแก้ไขที่เหมาะสมต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่กระทำ หรือละเลยการกระทำดังกล่าวเพื่อดำเนินการในกรณีที่ปรากฏว่าไม่มีการดำเนินการตามที่เสนอให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการ ต่อไป

- เสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับต่อรัฐสภา และคณะรัฐมนตรีเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

- ส่งเสริมการศึกษา วิจัย และเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน
- ส่งเสริมความร่วมมือและประสานงานระหว่างหน่วยราชการ องค์กรเอกชน และองค์กรอื่นในด้านสิทธิมนุษยชน

- ส่งเสริมการศึกษา วิจัย และเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน
- จัดทำรายงานประจำปีเพื่อประเมินสถานการณ์ด้าน

สิทธิมนุษยชนภายในประเทศเสนอต่อรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และเปิดเผยต่อสาธารณชน

- ประเมินผลและจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี เสนอต่อรัฐสภา
- เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาในกรณีที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน



คำอธิบายความหมายของเครื่องหมาย

รูปทรงดอกบัว คือ ความมีคุณธรรม ความเอื้ออาทรระหว่างเพื่อนมนุษย์ อันเป็นจริยวัตรอันดีงามของคนไทย

รูปคนล้อมเป็นวงกลม คือ การสร้างพลังความร่วมมือกับทุกภาค ส่วนสังคม เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนให้เป็นส่วนสำคัญในกระบวนการพัฒนาประเทศ

รูปมือ คือ การร่วมมือกับทุกภาคส่วนของสังคม ทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศในการโอบอุ้มคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพด้วยหลักแห่งความเสมอภาคและภราดรภาพ

สีน้ำเงิน คือ สีของความเชื่อมั่นของประชาชนและทุกภาคส่วนของสังคม
 คือ ความมุ่งมั่น อดทนในการทำงานเพื่อประชาชน
 คือ ความสามัคคี และการประสานพลังอย่างหนักแน่น จากทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนในสังคมไทย

